

Солиев Абдусалом Рахимович
Фаргона давлат университети сиртқа бўлим,
ижтимоий-гуманитар фанлар кафедраси ўқитувчиси

МУСИҚА САНЬАТИНИНГ ТАРАҚҚИЙ ЭТИЛИШИДА ХАЛҚ ҚЎШИҚЛАРИГА МУРОЖЖАТ ЭТИШНИ ЎЗИГА ХОС ХУСУСИЯТЛАРИ

Аннотация: Мақолада мусиқа санъатининг тараққий этилишида халқ қўшиқларига мурожжат этишни ўзига хос хусусиятлари, ўзбек композиторлари томонидан уларни хор учун мослаштириб, замонавий сайқал беришлари сабабли уларнинг жозибалар ҳақида фикр-муроҳазалар юритилган.

Калит сўзлар: acapella, лад, монодия, гармония, фактура, полифония, канон, антифон, имитация, мелизм, мордент, форшлаг, дирижёр, хормейстер.

Мусиқа санъатининг тараққий этилишида халқ қўшиқларига мурожжат этишни ўзига хос хусусиятларига эътибор қарасак, профессионал мусиқа - бастакорлик ва композиторлик ижодиёти соҳаси асосий манба бўлиб хизмат қиласди. Кўп овозли мусиқа заминида аранжировка, гармониялашга, қисман яқин, лекин услубан бирмунча мураккаб. Композиторлик мактаблари шаклланишида халқ куйларини қайта ишлаш муҳим аҳамиятга эга бўлиб, дастлабки босқич вазифасини бажаради, зеро миллий мусиқа услубларини ўзлаштиришда ижодий вазифасини ўтайди. Композиторлардан У.Хожибеков, З.Палиашвили, М.Глинка, Э.Григ, Н.Лисенко, Б.Барток, Ж.Гершвин, С.Прокофьев, Л.Яначек ва бошқалар. Ўтмиш ўзбек мусиқа ижрочилиги ва ижодиёти ўзгарувчанлик, оғзакилик каби омилларга асосланган бўлиб, унда халқ ҳамда мумтоз чолгу куй ёки ашула йўлларининг вариантларини яратиш кенг ўрин олган. Мазкур анъянани бастакорлик ижодиётининг таркибий йўналишига айлантириб, Т.Жалилов, Ю.Ражабий ва бошқа ижодкорлар халқ куйларини қайта ишлашнинг монодия заминидаги етук намуналарини яратишган.

Композиторлар ижодидан халқ куйларини қайта ишлаш катта ўрин олиб, Ўзбекистонда мусиқали драма, опера, балет, симфоник мусиқа, кантата, оратория, камер мусиқа жанрлари ўзлаштирилишида муҳим омил бўлди. Бу соҳадаги дастлабки тажриба XIX аср охири – XX аср бошларида Н.Кленовский, Ф.Лейсек, Н.Миронов, К.Абдуллаев, З.Мақсудов ва бошқалар яратган асар ларда композиторлар ўзбек мусиқа мероси хусусиятларини сингдириша олмади. 1920 - 30 йилларда В.Успенский бошқа композиторлар каби халқ қўшиқларидан «Заркокил», «Чаманда гул» кабилар, «Фарҳод ва Ширин» мусиқали драмасида мураккаб ашула ҳамда мақом йўллари, масалан «Найларам», «Чоргоҳ» кабиларни тингловчиларга мўлжаллаб қайта ишлашда кўп овозли мусиқа воситалари айник-са, гармония имкониятларидан чекланган ҳолда фойдаланган.

Мусиқа - улкан таъсирчан кучга эга бўлган тарбия воситаси, инсон руҳиятига ҳаётбахш куч бераоладиган жон озуғидир. Кудратли кучга эга бўлган мусиқа ўз жозибаси билан инсон қалбини қамраб олади. Мусиқани қалби гўзалликка иштиёқманд кишиларгина севади, англайди. Мусиқа тинглаш ва уни идрок этиш болалиқдан тарбияланади ҳамда сингдириб борилади. Инсоннинг гўзаллик туйғусини тараққий эттирмай туриб, маънавий баркамолллик ҳақида гапириб бўлмайди. Мусиқа ана шу нозик туйғуларни шакллантириш ва тарбиялашнинг қудратли воситаларидан биридир. Мусиқа бадиий ва тарбиявий аҳамиятга эга санъат туридир.

Халқ мусиқаси минглаб йиллар давомида шаклланиб сайқал топиб, бадиийлашиб юксак поғоналарнга қўтарилиган ва ҳар бир халқнинг маданий-маънавий бойлигига айланган. Ўзбек халқ мусиқаси халқнинг турмуш тарзи, ахлок-одоби, диний эътиқодининг айрим жиҳатларини ўзида мужассамлаштириб, орзу-умидлари, меҳнатга, Ватанга бўлган муҳаббатни, севгига вафодорликни тараннум этади. Халқ байрамлари, сайиллари, катта йигинлари, тўй-томошаларини мусиқасиз тасаввур этиб бўлмайди. Уларда янграган ҳар бир куй-қўшиқ, рақс иштирокчиларининг руҳиятига ижобий таъсир кўрсатган. Маросим, байрам ва сайилларда ижро этилган, халқ томонидан яратилган қўшиқлар табиат манзараларига, ижтимоий воқеликка бўлган

муносабатлари натижасида вужудга келган. Ўзбек халқ мусиқаси табиат, жамият ҳодисалари ва инсон ҳулқ-атворидаги гўзалликни идрок этишга, улардан завқланишга хизмат қиласди. Барча халқ қўшиқлари муайян шароитда юзага келиб ҳаётни ўзида акс эттиради. Халқ мусиқаси кишилар онгига санъат асарларининг энг таъсиричан воситаси сифатида теварак-атрофда рўй берадиган воқеа ва ҳодисаларни сингдиришга ёрдам беради. Халқ қўшиқлари ва мусиқаси ижодкорларни ҳар доим ўзига жалб қилиб келган. Ҳар бир халқ фольклорини қайта ишлаш бастакордан асарларни пухталик билан ўрганиб чиқишини талаб этади. Айниқса, бу жараён табиатан бир овозли бўлган халқ қўшиқлари билан ишлашда ўта нозиклик или намоён бўлади. Кўповозли миллий мусиқанинг шаклланиши ва ривожланишида халқ қўшиқларининг ўрни бекиёсдир. Ўзбек мусиқа санъатида композиторлик йўналиши билан ўчмас из қолдирган, атоқли ўзбек композитори Мутаваккил Бурҳонов ўзбек ва қардош халқлар қўшиқларини қайта сайқал бериб, жамоавий ижро учун мослаштирган биринчи композиторлардан. Унинг бадиий етук даражада қайта ишланган ўзбек халқ қўшиқларидан “Ёрларим” ёки “Тановар”, “Гўзал қизга” ёки “Ганжи Қорабоғ”, қорақолпоқ халқ қўшиғи “Бибигул”, уйғур халқ қўшиғи “Сайра”, тожик халқ қўшиқлари “Зарра гул” ва “Сари кўхи баланд” каби жўрсиз асарлари ҳали-ҳамон композиторлар ва хор санъати ижодкорларига намуна сифатида хизмат қилиб ижро этиб келинмоқда. Ушбу асарлар ўзбек хор мусиқасининг намунали, ўзига хос йўлбошчисига айланган. Унинг истеъдодли издошлари Собир Бобоев, Ботир Умиджонов ва бир қатор хормейстерлар Ш.Ёрматов, Ж.Шукров, Е.Нечаев, Н.Шарафиевалар халқ қўшиқларини хор учун мослаштиришиб ўзбек мусиқаси хор ижрочилик жанрини бойитдилар. Қайта ишлаш - ижодиётнинг қизиқарли ва мустақил соҳаси бўлиб, ҳар бир халқ қўшиқ маданиятининг бетакрор, ўзига хос хусусиятларини кўрсатиб бериш, унинг мусиқий тафаккурини очиб бериш имкониятига эга. Қайта ишлашнинг асосий вазифаси турли ифодавий воситалар орқали қўшиқ мазмунининг ўзига хос мазмунлилиги, унинг миллий “ранг-бўёқлари”ни очиб беришдан иборатдир. С.Бобоевнинг хор ижрочилиги учун қайта ишлаган “Чаман ичра”, “Яли-яли”, “Галдир”, “Тановор”, “Энди сендек” халқ қўшиқлари ҳозирги кунда ҳам ўқув ва профессионал хорлар дастурида янграб келмоқда. Бу борада, айниқса, устоз дирижёр, ижодкор хормейстер, ўзбек хор санъати билимдони, композитор Ботир Умиджоновнинг юзлаб халқ қўшиқларини қайта ишлаб, янги, яхлит асарларни яратиб хор санъатини халқимизга манзур этишда хизматлари жуда каттадир. У “Илиллаёр”, “Қорасоч”, “Чамандагул”, “Қилпиллама”, “Лапар”, “Галбари” ўзбек халқ қўшиқлари, ҳамда турли Ўрта Осиё халқ қўшиқларидан тожикча “Дилиман”, қозоқча “Япурай”, уйғурча “Ўйнамду яхши”, “Долан мекти”, “Алмыхан”, “Қомузчу”, “Чалойна” каби нафақат миниатюраларини яратди, шунингдек, мумтоз анъанавий касбий мусиқа бўлмиш мақом намуналарини кўповозли хорга мослаштиришда ҳам Б.Умиджоновнинг ҳиссаси катта. Унинг томонидан қайта ишланган Хуршид ғазали билан “Сегоҳ”, Фурқат ғазали билан “Чоргоҳ”, Ҳофиз ғазали билан “Сарахбори Наво”лар хор ижросида янгича бўёқ ва жаранг билан янгради. Устоз дирижёр жўрсиз хор учун помир халқ қўшиқлари асосида “Дилбаруме”, татар халқ қўшиқлари асосида “Яшлар улони” ва “Бахт нури” сюиталарини ҳам яратди. Б.Умиджонов хормейстерлик фаолияти жараённида хор ижрочилигининг академик йўлини - миллий хонандалик анъаналари билан мувофиқлаштириди. Ўзбек миллий хор ижрочилигига ўзига хос услугуб ва безак топишда Ўзбекистон халқ артисти, хор дирижёри, бастакор Ботир Умиджоновнинг меҳнатлари ва касбий маҳорати бекиёс бўлган. Бу жамоа ўзининг миллий ижро услуби бўйича бошқа хор жамоаларидан ажralиб туради. Хор учун мослаштирилган устозларнинг барча асарларини асосан “Ўзбекистонда хизмат кўрсатган” хор жамоаси томонидан куйлаб, Ўзбекистон радио ва телевидениясининг олтин фонди сақланиб келинмоқда. Турли хор жамоалари билан муваффақиятли фаолият кўрсатган устоз профессор Е.Нечаевнинг ўзбек халқ қўшиқларидан “Зар дўппи”, “Наманганнинг олмаси”, “Хо лайло”, “Қийик”, уйғур халқ қўшиқлари “Назугум”, “Дутарымнынг тарлыры”, “Чырайлигим”, “Серый себде”, туркман халқ қўшиғи “Бибижан”, тожик халқ қўшиқлари “Чашмони сиёҳ ту”, “Мавжи жонон мезанад”, қозоқ халқ қўшиқларидан “Айтъим салемқалам қас”, қорақолпоқ халқ қўшиқларидан “Кызлар сейили”, бугунги кунда ҳам ҳали фаолият кўрсатиб келаётган профессор

Н.Шарафиеванинг “Ўзбекистон тароналари”, “Эй, нозанин”, “Хоразм наволари”, “Сайри боғ”, “Ҳазил”, “Эй меҳрибоним”, “Тасаддуқ”, “Мустаҳзод”, “Наврӯз саломи”, “Дейди-ё”, татар ҳалқ қўшиқларидан “Тан атганда”, қорақолпоқ ҳалқ қўшиқларидан “Сондай кулдим” каби бир қатор асарларини ҳам келтириш мумкин. Устозлар қўшиқ жанри, куй мазмуни, мазмуни, оҳангининг таркибини хусусиятларига қараб, хор ёзувининг турли-туман услубларини қўллаганлар. Бир овозли қўшиқларни европача турдаги қўповозли кенг қўламли тараннуми таркибига киришига ва уни овоз ости полифоник ҳамда фактурали жиҳатини шакллантиришга муваффақ бўлдилар.

Халқ қўшиқларини, яъни монодик қўшиқларни хор ижрочилиги учун қайта ишлаш жараёнидаги қўповозлиликнинг динамик суръатининг ўсиш тамойилларини кузатар эканмиз, хор қўповозлилик услубида нисбатан оддий шакл бўлган квартал-квинта интервали, паралелл овозлар ҳаракатини кўришимиз мумкин. Бу ҳаракатлар, айниқса, хорнинг бир қисми чолғу жўрлигини, гармоник фонни ўз зиммасига олган ҳолларда қўлланилади. Ижрочиликнинг бундай услуби чолғу ижрочилигига мансуб “дутор” икки овозлигига хосдир. Халқ қўшиқларини қайта ишлашда антифон, яъни диалог, канонли, имитация йўллардан жуда кўп фойдаланилади, чунки улар мусиқанинг миллый табиатини, унинг турли қўринишларини ёрқин кўрсатиб беришга, ўзбек монодияси шаклини унга хос садолар доирасида очиб беришва қўповозлилик бўёклари билан бойитишига имконият яратади. Кўповозлиликнинг бошқа услубларининг шаклланишлари қаторида, фольклорнинг қайта ишлашда полифоник хат усулларидан фойдаланиш, профессионал композиторларга ҳамда ҳалқ қўшиқларини қайта ишлаш билан шуғулланувчи хормейстерлар учун ҳам оддий ҳолга айланди. Қўшиқларни қайта ишлашдаги манбаларидан бири усул ҳисобланади. Жумладан, усулнинг ўзбек мусиқасида бадиий-ифодавий хусусиятлари бекиёсдир. Турли хил ритмик усулларга бой доиранинг зарбларини ҳам қўповозлиликка мослаштиришда композиторларимизнинг моҳирона, ранг-баранг эфектлардан фойдаланишларини кўрамиз. Халқ қўшиқларини қўповозликка мослаштиришда яна кўплаб колористик эфектлар - юмиқ овоз, унли товушларни вокаллаштириш, маҳсус бўғин бирикмаларидан “бум-бак”, “ра-на-на”, “рак-так-так”, “ёр-ёр”, “ёроней”, қарсак чалиш, бармоқларни қирсиллатиш, турли хил хайқиришлардан фойдаланиш қўшиқларни янада мусиқий ривожини бойитади ва кучайтиради. Мелизмлар, форшлаг, мордентлар куйларни янада безаб уларни янада жозибалироқ, нафисроқ, гўзалроқ бўлишини таъминлайди. Бу ижодкорлар ўзбек ҳалқ қўшиқларининг мелодияси, асосий мусиқий йўналишини сақлаб қолган ҳолда қўшиқ хажмини эътиборга олиб хор ижроси учун мослаштирганлар. Қўшиқлардаги матнлар маъносига қараб асосий куй йўналиши гоҳ эркаклар гурухига, гоҳ аёллар гурухига кетма-кет берилган. Шуни таъкидлаш жоизки, ҳар бир ҳалқнинг мусиқа фольклорида бетакрор, фақат шу ҳалқагина хос хусусиятлар ҳам намоён бўлади.

Халқ қўшиқларига мурожжат этишни ўзига хос хусусиятлари, мажбурий шарти миллий мелодиясни ўзгартирилмаган ҳолда, яъни мазкур куйнинг ўзига хос бўлган куй ва ритм тафсилотлари билан сақлаб қолинишdir. Маълумки, эстетик ҳиссиётни тарбиялаш инсоннинг ёшлиқ даврларидан бошланади. Миллий ғурур, миллий туйғу, миллий қадриятлар, анъаналарга садоқат, она заминга ҳурмат - буларнинг барчаси инсонга унинг ёшлиқ даврларидан бошлаб сингдирилган. Болаларни ҳалқ қўшиқлари асосида тарбиялаш ҳам энг муҳим вазифалардандир. Шу ўринда Ўзбекистон ҳалқ артисти дирижёр, композитор Ш.Ёрматовнинг жуда кўплаб болалар ҳалқ қўшиқларини болалар хорлари учун мослаштирган асарларини таъкидлаб ўтиш жоиздир. “Бойчечак”, “Читтигул”, “Лолача”, “Бу гулшан соз”, “Жамалаги тилло” каби бир қатор болалар ҳалқ қўшиқларини бастакор бир неча йиллик тажрибаларига асосланган ҳолда болалар хори учун мослаштириди. Жамоа ижросида бу қўшиқларнинг тарбиявий аҳамияти, таъсирчанлиги янада кучайди. Демак, ҳалқ мусиқаси орқали инсон руҳиятига эстетик таъсир қўрсатишишида ҳаётнинг ҳақиқий гўзалликдан завқланиш қобилятини, одамлар баҳт-саодати йўлида ижодий меҳнат қилишни, маънавий баркамол инсон бўлишга интилишларини рўёбга чиқаришга ёрдам беради. Куй-қўшиқ инсоннинг инсон бўлиб ижтимоий мавжудот сифатида шаклланиши ва яшаши учун асосий руҳий-маънавий омил ҳисобланади. Ҳалқ қўшиқларининг ҳар бир тури инсонни маънавий жиҳатдан тарбиялашда ўзига хос вазифани бажаради.

Шуни айтиб ўтиш жоизки, халқ қўшиқларини хоҳ болалар, хоҳ катта ёшдаги хор жамоаларининг биргаликда куйлаши барча инсонларни янада оммавийлашишига, бир-бирларига бўлган меҳрларини уйғотиб, янада яқинроқ англаш, хис-туйғуларини ривожланишига ундейди. Халқ қўшиқларини кўповошлик ижро мазмунидаги ҳам эзгулик foяларига хурмат-эҳтиром, меҳроқибат, ўз тарихи, маданияти билан мағурланиш, пок виждан, ҳалол меҳнат, яхшилик, садоқатли бўлиш каби инсоний фазилатларнинг маъно-моҳияти ифодаланган. Хор санъати ҳам инсонларни маънавий савиясини, бадиий дидини оширишга, уларни бирлаштиришга ва инсонларда эстетик завқ уйғота оладиган санъат турларидан биридир. Бу санъат соғлом ёш авлодни, ёшларнинг маънавий, бадиий ва ахлоқий маданиятини шакллантиришга, миллый ғурур, ватанпарварлик, нафосат ва ижодкорлик тарбиясини амалга оширишга, дунё қарашини кенгайтиришга, мустақиллик ва ташаббускорликни ўстиришга хизмат қиласди.

Foydalanilgan adabiyotlar:

1. U.K.Rahmonov. Yoshlarni ma’naviy ruhda tarbiyalashda baxshichilik san’atining o’rni. Oriental art and culture scientific-methodical journal. issn:2181-063x. volume 3 issue 1. march 2022.
2. U.K.Rahmonov. Sozandalar san’atida milliy cholg’ularning o’rni. Oriental art and culture scientific-methodical journal. issn:2181-063x. volume 3 issue 2. june 2022.
3. U.K.Rahmonov. O’zbek xalq musiqa san’atining XVI-XIX asrlar rivojidagi ilhombaxsh ohanglari. Science and innovation international scientific journal. issn:2181-3337. volume 1, issue 7. 11.11.2022.
4. 13.Soliyev A.R. O’zbek xalqining boy musiqa merosini o’rganishda an’anaviy ijrochilik san’atini o’rni. Oriental Art and Culture, 4(2), 689-693.2023 yil
5. A.R.Soliyev. Ma’naviy-axloqiy tarbiyada o’zbek xalq qo’shiqlari va qarsak aytimlaridan foydalanish. Oriental Art and Culture, 4(2), 669-676. 2023 yil.
6. U.K.Rahmonov. A.R.Soliyev. Sozandalik san’atining barmoqdagi nolalari. innovative developments and research in education, 1(12), 109-119. 2022 yil.
7. A.R.Soliyev. The role of national instruments in forming a harmonious generation in preschool educational institutions. Science and Innovation, 1(1), 637-646. 2022 yil.
8. L.Tursunova. Yoshlar musiqa madaniyatini yuksaltirishning ijtimoiy-falsafiy omillarini hayotga tadbiq etish. Eurasian journal of Social Sciences, Philosophy and Culture. ISSN:2181-2888. <https://doi.org/10.5281/zenodo.7964684> 6 January 2023.P- 23-34.
9. L.Tursunova. Musiqa madaniyati tushunchasi mazmun-mohiyati, tarkibiy va konseptual asoslari. Theoretical aspects the formation of pedagogical sciences. International scientific-online conference 09.09.2023. P-20-23.
10. <https://doi.org/10.5281/Zenodo.8330818>
11. L.Tursunova. Of children through the art of music spiritual, esthetic and moral taste qualities explain the content and find. International journal of advanced research in education, technology and management. Published in VOLUME 2| ISSUE 4| ISSN:2349-0012 2023.19.04. P-259-277.
12. <https://doi.org/10.5281/zenodo.7899255>